

*Вікторія Юрчак,
студентка 2 курсу спеціальності 193 «Геодезія і землеустрій»
науковий керівник: Попель Надія Аполлонівна,
викладач кафедри іноземних мов,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський*

ОСВІТА ОНЛАЙН – ДОСВІД КРАЇН ЄВРОПИ

Дистанційне навчання сьогодні стає необхідним елементом освіти [1]. Ця система дозволяє набути необхідних навичок і нових знань за допомогою сучасних технологій, що забезпечують доставку інформації в інтерактивному режимі за допомогою використання ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) від тих, хто навчає, до тих, хто навчається. Основними принципами дистанційного навчання є інтерактивна взаємодія у процесі роботи, надання студентам можливості самостійного освоєння досліджуваного матеріалу, а також консультативний супровід у процесі дослідницької діяльності. Основну роль у здійсненні дистанційного навчання відіграють сучасні інформаційні технології.

Найстарішою системою дистанційної освіти у країнах Європи є Британська. Однак серед державних (національних) університетів країн ЄС, найбільш розвинутими є системи дистанційного навчання Німеччини, Франції та Іспанії. Саме тому в даному дослідженні здійснено аналіз досвіду організації та розвитку дистанційної освіти цих країн.

Відкритий університет Великої Британії заснований в 1969 році як незалежний навчальний заклад для надання «другої» можливості здобути або продовжити свою освіту дорослим людям, які працюють. Навчальний процес в основному побудований як на використанні друкованих матеріалів, так і на використанні аудіо, відео-засобів тощо; студенти мають можливість одержати консультації в 250 навчальних центрах, розташованих у багатьох містах країни й світу [2].

Нинішня пандемічна ситуація внесла зміни в розклад занять усіх університетів Німеччини. Викладачі поступово готують матеріали для онлайн-навчання на платформі Moodle. Усі письмові іспити було скасовано. Проведення усних іспитів вирішується індивідуально. Якщо всі учасники (студенти, екзаменатори) згодні, то можуть проводитися усні іспити методом відеоконференції. Керівництво вищого навчального закладу пропонує викладацькому складу записати свою лекцію в будь-який час у спеціальній технічно обладнаній аудиторії університету. Попередньо викладач має зарезервувати вільну дату й час. На записі буде видно як лектора, так і супровідну презентацію, якщо така є. Після запису лектор отримує посилання на відео, яке потім можна завантажити в Moodle. Також викладач може записувати відео самостійно вдома. Однак заборонено завантажувати створені файли безпосередньо на Moodle. Спочатку необхідно відправити файли у службу підтримки мультимедіа, щоб отримати відповідне посилання для подальшого використання.

В Іспанії Національний університет дистанційної освіти заснований Парламентом в 1972 р. з метою надання вищої освіти всім тим, хто з різних причин не може навчатися за програмами традиційних університетів. Університет розташований у Мадриді, має ряд навчальних центрів у різних районах країни й пропонує курси навчання на рівні бакалаврату, магістратури й продовженої освіти. Як навчальний матеріал використовуються спеціально підготовлені друковані видання, які доповнюються аудіо і відеокасетами, технологією комп'ютерного навчання, телевізійних лекцій і телетекстом. Для підтримки постійного діалогу зі студентами використовуються очні зустрічі для обговорення навчального матеріалу в 50 навчальних центрах і телефонні співбесіди [3].

Дистанційне навчання у Франції існує у формі різних інституцій: AUF (agence universitaire de la francophonie) – університетське агентство французької мови, CNED (centre national d'enseignement à distance) – національний центр дистанційного навчання, який забезпечує дистанційне навчання 35000

студентів у 120 країнах світу, де у підготовці та підтриманні 2500 навчальних курсів бере участь більше 5000 викладачів, CURSUS – інтернаціональна освітня організація, Formasup – університетська цифрова програма, Telesup – навчальна програма, яка її доповнює. Навчальні заклади розпочали більш інтенсивно використовувати спільні цифрові простори і зробили доступними студентам дематеріалізовані навчальні матеріали.

Дистанційне навчання – дуже гнучка система і в її основі лежить самостійна пізнавальна діяльність студента. Важливо, щоб студент не тільки опанував певними знаннями, але і навчився самостійно їх здобувати, працював з інформацією, оволодів способами пізнавальної діяльності, які в подальшому міг би застосовувати в умовах безперервної самоосвіти.

Список використаних джерел:

1. Іванишин В., Комарніцький С., Теренов Д. Розвиток освітнього процесу в умовах вимушеного дистанційного навчання. *Проблеми підготовки фахівців-аграріїв у навчальних закладах вищої та професійної освіти* : збірник наукових праць IV міжнародної науково-методичної конференції, м. Кам'янець-Подільський, 2 жовтня 2020 р. Кам'янець-Подільський. 2020. 69-71.

2. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання: Умови застосування. Дистанційний курс : навчальний посібник. 3-тє вид. / ред. В. М. Кухаренко. Харків : НТУ “ХПІ”, “Торсінг”, 2002. 320 с.

3. Жорсткий карантин в країнах ЄС: як організували дистанційне навчання країни – сусіди. URL: <https://cuesc.org.ua/novini/zhorstkij-karantin-v-krayinah-yes-yak-organizuvalidistantsijnenavchannyakrayinisusidi/> (дата_звернення:_15.03.2021).